Lietas Nr. 139012015
Lietas arhīva Nr. 1-0120-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2015.gada 9.septembrī

Valmieras rajona tiesa
tiesnese M.Ilgaža
ar tiesas sēdes sekretāri M.Mūrnieci,
piedaloties sūdzības iesniedzējai /pers. A/, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka /pers. C/ 2015.gada 15.jūlija lēmumu Nr.PF590841/1.

Aprakstošā daļa

2015.gada 20.jūnijā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieks /pers. D/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF590841 /pers. A/ par to, ka 2015.gada 20.jūnijā plkst.17.20 Valmierā pa Tērbatas ielu virzienā uz Valkas ielu /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, nepakļaujoties satiksmes regulētāja aizliedzošajam signālam tālākai kustībai, kā arī izkāpa no transportlīdzekļa bez policijas darbinieka uzaicinājuma.

Atbildība par minētajiem pārkāpumiem paredzēta Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5} panta pirmajā daļā, 149.^{4}panta astotajā daļā.

Par iepriekš minētajiem administratīvajiem pārkāpumiem ar kārtībnieka /pers. D/ lēmumu /pers. A/ piemērots naudas sods EUR 40.

Par šo lēmumu /pers. A/ iesniegusi sūdzību Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšniekam.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka /pers. C/ 2015.gada 15.jūlija lēmumu Nr.PF590841/1Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieka /pers. D/ lēmums grozīts soda mēra ietvaros un /pers. A/ piemērots naudas sods EUR 30 apmērā.

Lēmumā norādīts, ka sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF590841 kārtībnieks /pers. E/ ir ievērojis Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta nosacījumus.

Izvērtējot lietas materiālus - protokolu un lēmumu par administratīvo pārkāpumu, /pers. A/ iesniegumā minētos faktus un apstākļus, policijas darbinieka ziņojumu un lietas materiālus kopumā ir noskaidroti Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantā minētie apstākļi.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks savā lēmumā atzinis, ka /pers. A/ administratīvajiem pārkāpumiem ir piemērojami apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu pēc Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta pirmās daļas 3.punkta un otrās daļas un /pers. A/ var piemērot minimālo administratīvo sodu par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti iepriekš minēto administratīvo pārkāpumu pantu sankcijās, turklāt, nav konstatēti apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu. Ar 2015.gada 20.jūnija lēmumu /pers. A/ uzliktais naudas sods grozīts un noteikts samazinātā – EUR 30 apmērā.

Par Valsts Policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka /pers. C/ 2015.gada 15.jūlija lēmumu /pers. A/ iesniegusi sūdzību Valmieras rajona tiesai.

Sūdzībā norādīts, ka /pers. H/ paskaidrojumā norādīts neprecīzs pārkāpuma izdarīšanas laiks. /pers. A/ nav sapratusi, kāpēc /pers. E/ viņu apturējis, jo tajā brīdī krustojums bijis brīvs, /pers. E/ nav stāvējis krustojumā. Retro mašīnas sākušas braukt tikai pēc 5 minūtēm. /pers. H/ nav bijis policista formas un zižļa. Kad vēlāk stāvlaukumā gaidījusi, kamēr tiek uzrakstīts protokols, izkāpusi no mašīnas, par ko saņēmusi /pers. H/ uzbļāvienu. Izkāpt bijis nepieciešams, jo mašīnā atradies mazgadīgs bērns, kuram neatliekami vajadzējis čurāt.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu sūdzību uzturēja spēkā uz sūdzībā minētiem motīviem

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pilnvarotais pārstāvis atzina /pers. A/ sūdzību par nepamatotu un lūdza noraidīt.

Motīvu daļa

Uzklausījusi sūdzības iesniedzēju un Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pilnvaroto pārstāvi, iepazinusies ar /pers. A/ sūdzību un lietas materiāliem kopumā, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods personai piemērojams.

Atbilstoši Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā noteiktajā kārtībā iegūtas un procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.^{1} pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, dokumenti, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem u.c.

Tiesa konstatē, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka /pers. C/ 2015.gada 15.jūlija lēmumā ir pietiekami pārbaudīti un novērtēti lietā esošie pierādījumi: protokols - lēmums, /pers. A/ rakstveida paskaidrojums un iesniegumi, policijas darbinieka /pers. H/ paskaidrojums un dienesta ziņojums.

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2015.gada 20.jūnijā plkst.17.20 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, Valmierā pa Tērbatas ielu virzienā uz Valkas ielu un šķērsoja krustojumu, nogriežoties pa labi.

Lietā pastāv strīds par to, vai sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi lēmumā norādītos administratīvos pārkāpumus.

No sūdzības izriet, ka policijas darbinieks apturējis /pers. A/ mašīnu parādot apturēšanas žestu ar roku. To, ka /pers. A/ sapratusi, ka šis cilvēks ir policijas darbinieks, viņa pati apliecina savā 2015.gada 22.jūlija iesniegumā rakstot, ka brīdī, kad policijas darbinieks norādījis, ka automašīna jāaptur, "...pa atvērto mašīnas logu saucu policista kungs man mazmeitiņa grib čurāt". Tāpat arī jau minētajā iesniegumā pati sūdzības iesniedzēja norādījusi faktu, ka bez atļaujas turpinājusi kustību "Bet, kad pabraucu mašīnu uz priekšu, tad pieskrēja pie manis /pers. H/...." Turpat /pers. A/ pati norādījusi uz faktu, ka bez atļaujas izkāpusi no mašīnas. Savu rīcību /pers. A/ pamato ar to, ka rīkojusies galējas nepieciešamības stāvoklī, jo mašīnā bijis mazgadīgs bērns, kuram neatliekami vajadzējis čurāt, tādēļ viņa arī nav apturējusi mašīnu pēc norādes apstāties, kā arī viņa nevarējusi sēdēt mašīnā un gaidīt policijas darbinieka atļauju izkāpt no mašīnas.

Saskaņā ar likuma "Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punktu policijas darbinieka pamatpienākumos ietilpst administratīvo pārkāpumu konstatēšana, pārtraukšana un novēršana, vainīgo noskaidrošana, protokolu sastādīšana, lietu izskatīšana par šiem pārkāpumiem. Savukārt minētā likuma 12.panta pirmās daļas 4.punkts policijas darbiniekam devis tiesības veikt likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai.

Liecinieka /pers. L/ liecību tiesa vērtē kritiski, jo viņa sniegtajā liecībā ir pretrunas gan ar pašas /pers. A/ sniegtajiem paskaidrojumiem, gan liecinieka /pers. H/ liecību. Tāpat kritiski vērtējama liecinieka /pers. M/ liecība, jo viņš ir sūdzības iesniedzējas vīrs un piedalījās tiesas sēdē, kad tika uzklausīti /pers. A/ paskaidrojumi par notikumu.

/pers. A/ atsauci uz galējas nepieciešamības situāciju tiesa neatzīst par pamatotu, jo /pers. A/ pastāvēja iespējas šo situāciju novērst arī apturot automašīnu pēc policijas darbinieka žesta.

Gan /pers. A/ paskaidrojumos gan abi liecinieki savās liecībās norāda uz to, ka cilvēkā, kas rādīja aizliedzošu signālu tālākai kustībai, nebija iespējams atpazīt policijas darbinieku divu iemeslu dēļ: viņam nebija ne formas cepures, ne zižļa, apturot automašīnu, viņš nestādījās priekšā. Netiek noliegts fakts, ka cilvēks bija tērpies atstarojošā vestē.

Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk CSN) 66.punkts nosaka, ka transportlīdzekļu vadītājiem un gājējiem jāpakļaujas satiksmes regulētāja signāliem un norādījumiem arī tad, ja tie ir pretrunā ar luksofora signālu, ceļa zīmju vai ceļa apzīmējumu prasībām.

CSN 39.8.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts: bez uzaicinājuma atstāt transportlīdzekļa vadītāja vietu, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka, autotransporta inspekcijas amatpersonas (pasažieru un kravas autopārvadājumu kontroles laikā) vai robežsarga (pierobežā) pieprasījuma.

Savukārt Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5].panta pirmā daļa nosaka, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecpadsmit eiro apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam - no trīsdesmit līdz simt četrdesmit eiro.

Saskaņā ar Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta astoto daļu par transportlīdzekļa vadītāja vai pasažiera vietas atstāšanu bez uzaicinājuma, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka vai robežsarga (pierobežā) pieprasījuma, - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vai pasažierim septiņu eiro apmērā.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka vadītājam jāpakļaujas satiksmes regulētāja signāliem un norādījumiem arī tad, ja tie ir pretrunā ar luksofora signālu, ceļa zīmju vai ceļa apzīmējumu prasībām un transportlīdzekļa vadītājam aizliegta vadītāja vietas atstāšana bez uzaicinājuma, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka pieprasījuma. Izskatāmajā gadījumā sūdzības iesniedzēja, neizpildīja šo CSN punktu prasības. Par to arī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PF590841, pamatojoties uz Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmo daļu un 149.[4].panta astoto daļu.

Policijas darbinieka pieļauto pārrakstīšanās kļūdu dienesta ziņojumā attiecībā uz notikuma laiku, tiesa atzīst par nebūtisku. Tā nevar ietekmēt izdarīto administratīvo pārkāpumu tiesisko izvērtēšanu.

Tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi, tam ka policijas darbinieks nebija tērpies atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Zižļa neesamība nav atzīstama par pārkāpumu. Bez tam, kā jau norādīts iepriekš, savā iesniegumā sūdzības iesniedzēja netieši ir norādījusi, ka konkrēto personu viņa ir uztvērusi kā policistu.

Lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas kārtībnieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas kārtībnieks ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījies attiecībā uz viņu izklāstītajiem faktiem.

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pants nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesai ir pamats secinājumam, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma materiālus, ir pieņemts pamatots lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta pirmās daļas un 149.[4] panta astotās daļas.

Lēmums atbilst Administratīvo pārkāpumu kodeksa nosacījumiem, tas pieņemts, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tamdēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Tiesa nekonstatē Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6], 289.[12], 289.[13], 289.[17] un 289.[18] pantu, tiesa

n o s p r i e

atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2015.gada 15.jūlija lēmumu, ar kuru atstāts spēkā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļdienesta rotas kārtībnieka /pers. D/ 2015.gada 20.jūnija lēmums, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas- 2015.gada 22.septembra, Vidzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Valmieras rajona tiesā.

Tiesnese M.Ilgaža